U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **J. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2009, č. j. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 1. 2010, č. j. 16 Ad 5/2010 – 10,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Plzni v záhlaví uvedeným usnesením odmítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 11. 2009, č. j. x, jímž byla zamítnuta její žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek stanovených v ust. § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Usnesení krajského soudu, ve kterém byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu, jí bylo doručeno dne 29. 1. 2010. Dne 8. 3. 2010 podala proti tomuto usnesení kasační stížnost.

Podle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Plzni žalobkyni – t. j. pátek 29. 1. 2010. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - t. j. dnem doručení, a to na pátek 12. 2. 2010. Zákonná lhůta uplynula žalobkyni marně, kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 8. 3. 2010 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust.§ 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu